

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3To/126/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415010210
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1415010210.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Molnárovej a členov senátu JUDr. Denisy Mészárosovej a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného H. L., stíhaného pre zločin zabitia podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaniach obžalovaného a Okresnej prokuratúry Bratislava IV proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 30.7.2015, č.k. 3T/75/2015-445, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 15.12.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), písm. e), ods. 2 Tr.por. z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vo výroku o ochrannom opatrení.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. sa obžalovanému

H. L., nar. XX.X.XXXX v F., bytom F., R.. R.
XXXX/XX, t. č. vo výkone väzby

u k l a d á

podľa § 148 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 5 Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr.zák. súd obžalovanému ukladá ochranné protialkoholické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Tr.zák. obžalovaný vykoná ochranné liečenie ústavnou formou.

II.

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného H. L., nar. XX.X.XXXX z a m i e t a

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 30.7.2015, č.k. 3T/75/2015-445, bol obžalovaný H. L. uznaný vinným zo spáchania zločinu zabitia podľa § 148 ods. 1 Trestného zákona („Tr.zák.“) na skutkovom základe, že v F. od presne neustáleného času dňa 16.12.2014 do času 13.40 hod. dňa 17.12.2014 na ulici R. R. Č.. XXXX/XX v byte č. XXX, ktorého je vlastníkom R. L., po predchádzajúcom slovnom konflikte napadol poškodeného R. F., a to takým spôsobom, že ho opakovane udrhel dlaňou a päšťou do oblasti tváre a spôsobil mu mnohopočetné odreniny kože a podkožné krvné podliatiny v oblasti hlavy, predovšetkým v tvárovej časti, drobné tržné ranky v oblasti nosa, brady, krvné podliatiny

v oblasti sliznice úst, trhlinu uzdičky hornej pery a dve tržné rany sliznice dolnej pery, následne obaja vyšli na balkón, kde poškodeného sotil, následkom čoho tento spadol a pri tom si udrel hlavu o stenu, v dôsledku čoho začal krváčať z tržnozhoždenej rany v záhlavovej oblasti vpravo a utrpel poranenie v mäkkých lebečných pokrývkach mozgu, zakrvácanie pod tvrdú a mäkké mozgové blany do komorového systému mozgu, upadol do bezvedomia a v čase medzi 02.00 hod. až 04.00 hod. dňa 17.12.2014 zomrel na zlyhanie centrálného nervového systému v dôsledku poranenia hlavy a mozgu, ktoré utrpel konaním v príčinnej súvislosti s konaním obžalovaného, ktorý následne vedomí si skutočnosti, že poškodený nie je pri vedomí, si ľahol a zaspal.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 148 ods. 1 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l) a § 37 písm. m) Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr.zák. bolo obžalovanému uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti rozsudku podali odvolanie v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Trestného poriadku („Tr.por.“) prokurátorka a obžalovaný, a to písomnými podaniami doručenými na prvostupňový súd dňa 31.7.2015 (prokurátorka proti výroku o treste v neprospech obžalovaného) resp. dňa 10.8.2015 (obžalovaný prostredníctvom obhajcu proti výroku o uložení ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou a aj proti konaniu, ktoré tomuto výroku predchádzalo) a dňa 13.8.2015 (obžalovaný prostredníctvom obhajcu proti výroku o vine a aj proti konaniu, ktoré tomuto výroku predchádzalo).

Prokurátorka navrhla v písomných dôvodoch odvolania, ktoré doručila na prvostupňový súd dňa 10.8.2015, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr.por. zrušil vo výroku o treste a obžalovanému uložil prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Prokurátorka v odvolaní uviedla, že uložený trest považuje za neprimerane mierny. S prihliadnutím na brutalitu skutku, na osobu obžalovaného a jeho agresívne správanie mal súd zohľadniť najmä skutočnosť, že musí chrániť spoločnosť a ľudí pred jeho ďalším protiprávnym konaním a uložiť trest odňatia slobody v dlhšej výmere ako 4 roky 6 mesiacov.

Uvedené prokurátorka odôvodňuje charakterom skutku s nezvratným fatálnym následkom a osobou obžalovaného H. L.. V prípravnom konaní bolo vykonané rozsiahle znalecké dokazovanie týkajúce sa aj osoby obžalovaného, pričom poukazuje najmä na závery znalcov MUDr. Ivana Andrého, PhD. a MUDr. Ľubomíry Izákovéj, ktorí pri skúmaní duševného stavu obž. H. L. v záveroch znaleckého posudku uviedli, že netrpel a netrpí duševnou chorobou v úzkom slova zmysle s tým, že rozpoznávacie a ovládacie zložky konania boli u neho zachované a v čase spáchania skutku vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Tiež uviedli, že pobyt obžalovaného na slobode by mohol byť pri pokračovaní jeho spôsobu života spojeného s nekontrolovaným konzumom alkoholu nebezpečný pre spoločnosť, a preto mu navrhli uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Znalčka Klaudia Stanislavová z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, v záveroch znaleckého posudku uviedla, že obž. H. L. bol v čase spáchania skutku kompletne závislý od alkoholu. Od 10.9.2014 už nenavštevoval Centrum pre liečbu drogových závislostí, ale podľa zdravotnej dokumentácie ani počas predtým prebiehajúcej liečby abstinenciu nedodržiaval. Znalec Dr. Mgr. Dušan Kešický, PhD. z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, v záveroch znaleckého posudku uviedol, že povaha obž. H. L. je charakteristická emočnou nestabilitou s prvkami impulzivity a že jeho hodnotový systém sa v značnej miere odlišuje od väčšinového. Schopnosť regulovať vlastné správanie je s ohľadom na zníženú kapacitu pre zvládanie stresu zníženej kvality, poznačený interferenciou s emočnými vplyvmi. Negatívny dopad má u neho tiež abúzus alkoholu a tiež to, že má sklony k agresívnemu a násilnému správaniu. Podľa znalca neschopnosť nadviazať a udržiavať vzťahy má u obž. H. L. vplyv na prehĺbujúcu sa sociálnu frustráciu, vrátane frustrácie zo zdroja absentujúcej saturácie sexuálnych potrieb pri absencii partnerského vzťahu a obrannej sociosexuálnej vyhybavosti.

Ďalej prokurátorka poukázala na to, že obž. H. L. má v registri trestov 7 záznamov za rôzne trestné činy (niektoré z odsúdení podrobne rozviedla), pričom v minulosti mu bol opakovane uložený nepodmienečný trest odňatia slobody. Navyše obž. H. L. spáchal žalovaný skutok počas plynutia skúšobnej doby

podmienečného odsúdenia za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr.zák., pri ktorom mu bolo tiež uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Obžalovaný H. L. bol taktiež v minulosti podozrivým zo spáchania prečinu týrania zvierat podľa § 378 ods. 1 Tr.zák., ktorého sa mal dopustiť podrezaním psa, s tým, že uvedená trestná vec bola v zmysle § 214 ods. 1 Tr.por. postúpená na prejednanie priestupku. Obžalovaný má v registri priestupkov 24 záznamov za rôzne priestupky, pričom bol o.i opakovane priestupkovo riešený za vulgárne a hrubé správanie, vyhrážky, fyzické ataky (aj na svojho otca), spôsobenie menších zranení, neuposlušnutie výziev príslušníkov PZ a taktiež pre priestupky proti majetku.

S poukazom na uvedené má prokurátorka za to, že to sú konkrétne skutočnosti, z ktorých je zrejmé, že ani predchádzajúce odsúdenia a tiež postihnutia v priestupkovom konaní nezjednali u obžalovaného H. L. nápravu a nemali na neho výchovný vplyv, a preto považuje prvostupňovým súdom uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 roky 6 mesiacov za neprimerane mierny s poukazom najmä na § 34 ods. 1 Tr.zák.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu navrhol v písomných dôvodoch odvolania, ktoré doručil na prvostupňový súd dňa 19.8.2015, aby odvolací súd z dôvodov § 321 ods. 1 písm. b) a c) Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o uložení ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou.

V odvolaní uviedol, že na hlavnom pojednávaní dokazovanie vo vzťahu k splneniu podmienok pre uloženie ochranného protialkoholického liečenia nebolo vykonané podľa § 269 Tr.por., pretože sudca neprečítal znalecké posudky celé ani ich časť, ale len oboznámil ich nadpis a tým mal dokazovaniu učené zadost'. Za takýchto okolností nebol dôvod pre uloženie ochranného protialkoholického liečenia.

V druhom rade okresný súd zdôvodňuje výrok o ochrannom liečení nelogicky a pritom si protirečí. Nie je pritom zrejmé, s ktorým návrhom znalcov sa okresný súd stotožnil, pretože traja znalci navrhovali odlišný druh ochranného liečenia. Znalčka MUDr. Stanislavová navrhla ochranné liečenie ambulantné, pričom ústavné liečenie navrhli znalci MUDr. André a MUDr. Izáková. Posudok MUDr. Andrého a MUDr. Izákovkej je sčasti opísaný od znalca psychológa RNDr. Kešického (toto bolo namietané už v prípravnom konaní) a teda MUDr. André a MUDr. Izáková, ktorí navrhli ústavnú liečbu, nemali naštudované poklady a posudok teda nepodali osobne, čo je v rozpore so zákonom o znaleckej činnosti. Za týchto okolností, kedy traja znalci navrhujú rozličný druh ochranného liečenia, pričom dvaja znalci (MUDr. Izáková a MUDr. André) si evidentne uľahčili znaleckú činnosť tým, že namiesto osobnej prípravy opísali iný znalecký posudok a z tohto robili závery, má obžalovaný za to, že okresný súd sa jednak s týmito rozpormi znalcov mal náležite vysporiadať, jednak na posudok MUDr. Izákovkej a MUDr. Andrého nemal vôbec prihliadať.

V treťom rade uloženie ochranného liečenia ústavnou formou považuje obžalovaný za neprimerané a neodôvodnené za daných okolností, t. j. v situácii, kedy má obžalovaný nastúpiť do výkonu trestu a má za to, že adekvátnou formou by bola ambulantná liečba realizovaná počas výkonu trestu, nakoľko i tak počas výkonu trestu bude obžalovaný v stave trvalej abstinencie.

Spis bol predložený prvostupňovým súdom na rozhodnutie o odvolaniach tunajšiemu súdu dňa 27.11.2015.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, ktoré sa konalo dňa 15.12.2015, obhajca obžalovaného uviedol, že odvolanie podali a trvajú na tom, že smeruje proti výroku o uložení ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, pričom čo sa týka odvolania doručeného dňa 13.8.2015 smerujúceho do viny, na tomto netrvajú.

Prokurátorka na verejnom zasadnutí uviedla, že sa pridriava v celom rozsahu písomných dôvodov odvolania prokurátora, ktorému navrhla vyhovieť. Prvostupňový súd vo výroku o treste nezohľadnil agresivitu a brutalitu skutku a tiež nedostatočne vyhodnotil osobu obžalovaného aj s prihliadnutím na závery znaleckých posudkov, odpis registra trestov a register priestupkov, z ktorých je zrejmé, že obžalovaný už bol súdne aj priestupkovo trestaný. Navyše sa prejednávaného skutku dopustil v čase skúšobnej doby predchádzajúceho odsúdenia a je potrebné prihliadnúť aj na spôsobný následok. Prokurátorka navrhla zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o treste s tým, aby odvolací súd rozhodol sám tak, že uloží prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody, na výkon ktorého obžalovaného zaradí do

ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Odvolanie obžalovaného navrhla prokurátorka ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridrižava písomných dôvodov odvolania. Trest, ktorý bol obžalovanému uložený, je primeraný vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ako aj osobu obžalovaného. Okresný súd nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr.zák., teda že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti orgánom činným v trestnom konaní. Čo sa týka minulosti obžalovaného, toto je zohľadnené v priznaní priťažujúcej okolnosti, a preto má za to, že na ňu netreba zvlášť prihliadať. Zmena trestu v neprospech obžalovaného by bola neprimerane prísna. Čo sa týka skutkových okolností, došlo k ľudskej tragédii, kedy pod vplyvom alkoholu došlo k roztržke medzi priateľmi. Je pravdou, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní vinu priznal. Podľa záverov znaleckého posudku Dr. Kešického je náprava obžalovaného pozitívne ovplyvnená predovšetkým jeho väzbou na rodinu a aj sám znalec uviedol, že resocializácia je priaznivá. Obžalovaný má zachované pracovné návyky, a preto uloženie vyššieho trestu by bolo neprimerane prísne aj z pohľadu predchádzajúceho odsúdenia, kedy mu bol uložený podmienený trest. Obhajca navrhol, aby bolo odvolanie prokurátora zamietnuté a čo sa týka ochranného liečenia, navrhol výrok v tejto časti zrušiť s tým, aby odvolací súd rozhodol sám tak, že obžalovanému uloží ochranné liečenie ambulantnou formou.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu vyjadril tak, že nechce k veci nič uviesť.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytykané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Tr.por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Tr.por. ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Tr.por. odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 34 ods. 1 Tr.zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Tr.zák páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Tr.zák. trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 34 ods. 6 Tr.zák. tresty uvedené v § 32 možno uložiť samostatne alebo možno uložiť viac týchto trestov popri sebe. Za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd uložiť trest odňatia slobody.

Podľa § 38 ods. 2 Tr.zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a príťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 5 Tr.zák. pri opätovnom spáchaní zločinu sa zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu; v takom prípade sa ustanovenie odseku 4 nepoužije.

Podľa § 38 ods. 8 Tr.zák. zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 48 ods. 2 Tr.zák. súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu

a) s minimálnym stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin,
b) so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Podľa § 35 ods. 1 Tr.zák. ochranné opatrenie možno uložiť páchatelovi trestného činu buď popri treste, alebo aj pri upustení od potrestania páchatel'a, ak ochranné opatrenie zabezpečí ochranu spoločnosti pred páchatel'om účinnejšie ako trest.

Podľa § 35 ods. 5 Tr.zák. pri ukladaní ochranných opatrení sa súd neriadí zásadou úmernosti k spáchanému činu, ale potrebou ochrany spoločnosti, pričom prihliada aj na potrebu liečenia, výchovy alebo dovŕšenia nápravy páchatel'a alebo inej osoby.

Podľa § 73 ods. 1 Tr.zák. súd uloží ochranné liečenie v prípadoch uvedených v § 39 ods. 2 písm. c) a § 40 ods. 1 písm. d) alebo ak páchatel' činu inak trestného nie je pre nepríčetnosť trestne zodpovedný a jeho pobyt na slobode je nebezpečný.

Podľa § 73 ods. 2 Tr.zák. súd tak môže urobiť aj vtedy, ak páchatel' spáchal trestný čin

a) v stave zmenšenej príčetnosti a jeho pobyt na slobode je nebezpečný,
b) v stave vyvolanom duševnou poruchou a jeho pobyt na slobode je nebezpečný,
c) násilnej povahy voči blízkej osobe alebo zverenej osobe a vzhľadom na osobu páchatel'a možno dôvodne predpokladať, že bude v násilnom konaní pokračovať, alebo
d) pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

Podľa § 74 ods. 1 Tr.zák. ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu. V ostatných prípadoch sa ochranné liečenie vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie,

môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak. Ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní v liečebnom alebo ambulantom zariadení.

Podľa § 148 ods. 1 Tr.zák. kto v úmysle ublížiť na zdraví inému z nedbanlivosti spôsobí smrť, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Odvolačný súd na základe podaných odvolaní prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por., pričom skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním jednak prokurátorom ohľadom výroku o treste, jednak obžalovaným ohľadom výroku o uložení ochranného liečenia, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť iba napadnutých výrokov o treste a ochrannom opatrení (uložení ochranného liečenia), ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a to vzhľadom ku skutočnosti, že v ustanovení § 317 ods. 1 Tr.por. je obsiahnutý obmedzený revízný princíp a odvolací súd preskúmava len ten výrok rozsudku, ktorý bol napadnutý odvolaním a správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému výroku a na iné chyby by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por., čo odvolací súd nezistil. Vzhľadom na uvedené, keďže v prejednávanej veci boli napadnuté iba výroky o treste a ochrannom opatrení, odvolací súd bude ďalej prioritne podrobne rozoberať len tieto výroky a ich zdôvodnenie. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné a naopak odvolanie obžalovaného je nedôvodné.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžalovanému, obhajcovi a poškodenej bola riadne doručená obžaloba (zo spisu nevyplýva, že by bola doručovaná aj výzva na vykonanie dôkazov v zmysle § 240 ods. 3 Tr.por., pričom však podľa spisu samosudca zisťoval návrhy na vykonanie dôkazov u obhajoby na výsluchu pri rozhodovaní o väzbe po podaní obžaloby podľa § 238 ods. 3 Tr.por.), pričom spolu s prokurátorom boli aj riadne predvolaní resp. upovedomení o termíne hlavného pojednávania. Hlavné pojednávanie bolo pritom vykonané v zmysle dotknutých ustanovení Trestného poriadku.

Na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby prokurátorom obžalovaný po príslušnom poučení vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr.por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne sa obžalovaný kladne vyjadril k súdom zisťovaným skutočnostiam v zmysle § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr.por. a súd prijal vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo žalovaného skutku a vyhlásil, že v tomto smere už dokazovanie vykonávať nebude a vykoná dokazovanie len ohľadom výrokov o treste a ochrannom opatrení.

Následne boli podľa zápisnice na hlavnom pojednávaní so súhlasom strán prečítané znalecké posudky z odvetvia psychiatrie, ktoré vypracovali MUDr. Ivan André, PhD. a MUDr. Ľubomíra Izáková, PhD. dňa 23.3.2015 ohľadom vyšetrenia duševného stavu obžalovaného a MUDr. Klaudia Stanislavová dňa 19.2.2015 a boli oboznámené listinné dôkazy vzťahujúce sa k osobe obžalovaného a po vyhlásení dokazovania za skončené bolo po záverečných rečiach a poslednom slove rozhodnuté vo veci rozsudkom tak, ako je to uvedené na začiatku tohto odôvodnenia.

Odvolačný súd uvádza, že správne postupoval prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní, keď prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný, keďže takému vyhláseniu zodpovedali aj dovtedy vykonané dôkazy a bolo nepochybné, že sa stal skutok uvedený v obžalobe, tento napĺňa všetky zákonné znaky zločinu zabitia podľa § 148 ods. 1 Tr.zák. a spáchal ho obžalovaný, ktorý bol v súlade so zákonom uznaný vinným z jeho spáchania.

Prvostupňový súd rozsudok napadnutý odvolaniami odôvodnil ohľadom výrokov o treste a ochrannom opatrení najmä nasledovnými skutočnosťami.

Pokiaľ ide o ukládanie trestu obžalovanému, súd dôsledne postupoval podľa platných zásad pre ukládanie trestov, zohľadnil pomery poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, osobu obžalovaného,

jeho pohnútku, následok, možnosť jeho nápravy a potrebu ochrany spoločnosti pred jeho ďalším protiprávnym konaním.

Obžalovanému mohol súd ukladať trest za vyššie uvedený zločin podľa zákonnej sadzby od 3 rokov do 8 rokov. Obžalovaný sa k spáchaniu žalovaného trestného činu doznal a jeho spáchanie aj úprimne oľutoval, čo súd zohľadnil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr.zák. Na druhej strane súd ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr.zák. vyhodnotil to, že obžalovaný už bol v minulosti odsúdený. Pri rovnosti pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 roky a 6 mesiacov. Súd má za to, že doposiaľ vedený život obžalovaného, jeho predchádzajúce odsúdenia a spáchané priestupky svedčia tomu, že tento nemieni zmeniť svoj spôsob života, doposiaľ ukladané tresty nepriniesli požadovaný výchovný efekt. Na zmenu správania sa obžalovaného na slobode nemalo vplyv ani plynutie skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, hoci za iný druh trestnej činnosti. Na druhej strane pri ukladaní trestu obžalovanému súd musel prihliadnuť aj na to, že fatálny a nenapraviteľný následok - smrť poškodeného nebol spôsobený obžalovaným úmyselne, ale z nebanlivosti.

S prihliadnutím na osobu obžalovaného, na jeho agresívne správanie však súd musí chrániť spoločnosť a ľudí pred jeho ďalším protiprávnym konaním. Nepodmienečným trestom odňatia slobody pre obžalovaného v uvedenej výmere súd práve naplňuje ochrannú funkciu trestu voči spoločnosti, lebo reálna náprava obžalovaného iným trestom neexistuje. Takto uložený trest obžalovanému je plne v súlade s účelom trestu ako to má na mysli Trestný zákon.

Nakoľko bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ho súd pre výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd sa tiež stotožnil s návrhom znalcov na uloženie ochranného protialkoholického liečenia obžalovanému, a to ústavnou formou. Ako vyplýva z vykonaného dokazovania alkohol potencoval agresívne správanie sa obžalovaného, determinoval jeho konanie v čase skutku. Už skôr nariadená protialkoholická ambulantná liečba obžalovanému nespĺnila svoj účel, nakoľko ju obžalovaný prestal vykonávať a porušoval abstinenciu. Nakoľko bol žalovaný skutok obžalovaným spáchaný pod vplyvom alkoholu, uložil mu súd aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, výkon ktorého by mal pozitívne vplyvať na zmenu životných hodnôt u obžalovaného a prispieť k zmene jeho doterajšieho životného štýlu spojeného s konzumom alkoholu a porušovaním spoločenských noriem a zákonov.

Odvolací súd k uvedeným záverom napadnutého rozsudku uvádza nasledujúce skutočnosti.

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34. Na jednej strane má trest zabezpečiť ochranu spoločnosti tak, že páchatelovi zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, na druhej strane má uložený trest vytvoriť podmienky na výchovu páchatel'a k tomu, aby viedol riadny život, pričom trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery má súd prihliadnuť na jednej strane na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na druhej strane na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Trest by mal postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a blízke osoby.

Pri ukladaní trestu je potrebné v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu, ktorá je určená trestnou sadzbou ustanovenou Trestným zákonom pri jednotlivých skutkových podstatách trestných činov. Jednotlivé trestné činy podľa zákonom ustanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia rozdeľuje Trestný zákon na prečiny a zločiny, resp. obzvlášť závažné zločiny. Tomuto rozdeleniu zodpovedá možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov, keďže podľa § 34 ods. 2 a 6 Tr.zák. páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v Trestnom zákone, pričom jednotlivé druhy trestov možno uložiť samostatne alebo aj viac trestov popri sebe, avšak za trestný čin, ktorého horná hranica trestnej sadzby trestu odňatia slobody ustanovená v osobitnej časti zákona prevyšuje päť rokov, musí súd vždy uložiť aj trest odňatia slobody.

Trestný čin zabitia podľa § 148 ods. 1 Tr.zák. je úmyselným trestným činom, za ktorý Trestný zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov (v § 148 ods. 1 Tr.zák. je ustanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody 3 až 8 rokov), teda ide o zločin (§ 11 ods. 1 Tr.zák.). Teda v prípade spáchania trestného činu podľa § 148 ods. 1 Tr.zák. zákonodarca ustanovil s poukazom na vyššie citované ustanovenie § 34 ods. 6 Tr.zák., že súd musí povinne ukladať trest odňatia slobody (či už vo forme podmieneného odkladu jeho výkonu alebo ako nepodmienečný).

Z prejednávanej veci vyplýva, že pred spáchaním žalovaného skutku bol obžalovaný, okrem opakovaného postihnutia za spáchanie priestupkov - za posledných 5 rokov cca 20 krát, opakovane odsúdený za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti na nepodmienečné tresty odňatia slobody, a to

- rozhodnutím Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 5T/58/2002 zo dňa 10.10.2002 pre spáchanie trestného činu krádeže podľa § 247 ods. 1, 2 písm. c) Tr.zák. č. 140/1961 Zb. vo výmere 2 mesiace a 6 dní,
- rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/116/2003 zo dňa 30.3.2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 10To/113/2004 zo dňa 11.5.2004, pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr.zák. č. 140/1961 Zb. vo výmere 2 roky,
- rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp.zn. 1T/72/2005 zo dňa 29.11.2006, právoplatným dňa 27.12.2006, pre trestný čin nedovolennej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa § 186 Tr.zák. č. 140/1961 Zb. vo výmere 1 rok 5 mesiacov a 14 dní,
- trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 1T/120/2007 zo dňa 1.6.2007, právoplatným dňa 21.8.2007, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr.zák. vo výmere 20 mesiacov s vykonaním trestu dňa 22.9.2008.

Navyše trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/23/2014 zo dňa 27.2.2014, právoplatným dňa 20.3.2014, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr.zák. s uložením podmieneného trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky (spolu s ochranným protialkoholickým liečením ambulantnou formou), teda skúšobná doba plynula aj v čase, kedy bol podľa napadnutého rozsudku spáchaný prejednávaný skutok, ktorý napĺňa znaky úmyselného trestného činu. V zmysle § 49 ods. 2 Tr.zák. a § 51 ods. 1 Tr.zák. v prejednávanej veci nepripadalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu ani s probačným dohľadom, teda súd musel obžalovanému uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody.

Prvostupňový súd z pohľadu účelu trestu vecne správne odôvodnil uložený trest a odvolací súd sa z tohto pohľadu s jeho argumentmi stotožňuje bez toho, aby ich opakovane v tomto rozhodnutí. Prvostupňový súd tiež správne zistil poľahčujúce okolnosti (priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie podľa § 36 písm. l/ Tr.zák.) a priťažujúce okolnosti (bol už za trestný čin odsúdený podľa § 37 písm. m/ Tr.zák.), ale trest ohľadom výmery uložil nesprávne, v rozpore s Trestným zákonom. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že obhajobou uplatnená poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr.zák. nemohla byť priznaná, keďže obžalovaný počas trestného konania neuviedol všetky rozhodujúce skutkové okolnosti ohľadom spáchaného zločinu.

Obžalovaný je stíhaný pre spáchanie zločinu, pričom v minulosti bol už odsúdený za trestný čin, ktorý vykazuje znaky zločinu, a to vyššie uvedeným rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/116/2003 zo dňa 30.3.2004 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 10To/113/2004 zo dňa 11.5.2004, ktorým bol odsúdený pre trestný čin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr.zák. č. 140/1961 Zb.

Pri opätovnom spáchaní zločinu sa podľa § 38 ods. 5 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 8 Tr.zák. zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu polovicu z rozdielu medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby, teda zákonom ustanovená trestná sadzba 3 až 8 rokov sa upravila na 5 rokov a 6 mesiacov až 8 rokov. Teda trest odňatia slobody bol v prejednávanej veci ukladaný v rozmedzí 5 rokov a 6 mesiacov až 8 rokov a nie ako nesprávne uviedol prvostupňový súd v rozmedzí 3 až 8 rokov.

Z uvedeného je zrejme, že prvostupňovým súdom uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 roky a 6 mesiacov je uložený mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zároveň je aj vzhľadom na okolnosti prípadu (najmä vzhľadom na spôsob spáchania činu a jeho následok ako to správne popísal v napadnutom rozsudku prvostupňový súd) a osobu obžalovaného (jeho opakované odsúdenia pre spáchanie úmyselnej trestnej činnosti na nepodmienečné tresty odňatia slobody, výkon ktorých nemal u obžalovaného zjavne potrebný prevýchovný účinok na zmenu v jeho správaní a konaní v tom smere, aby opätovne nepáchal úmyselnú trestnú činnosť v užšom slova zmysle resp. sa nedopúšťal protispoločenskej činnosti v širšom slova zmysle vzhľadom na jeho opakované postihnutie pre spáchanie priestupkov) aj trestom neprimerane miernym, dostatočne nenaplnujúci účel trestu ustanovený Trestným zákonom.

Po posúdení týchto všetkých skutočností dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné a bolo nutné napadnutý rozsudok zrušiť vo výroku o treste a obžalovanému sprísniť prvostupňovým súdom uložený trest odňatia slobody na výmeru 6 rokov, ktorý je zákonný a spravodlivý a v celom rozsahu zodpovedá účelu trestu ustanoveného Trestným zákonom. Uložený trest je pritom trestom v dolnej štvrtine zákonom upravenej trestnej sadzby a v tejto súvislosti zoberal odvolací súd do úvahy aj znalecký posudok z odboru psychológie RNDr. Mgr. Dušana Kešického, PhD., z ktorého vyplýva síce nízka kvalita sociálnej adaptácie obžalovaného, avšak občianska adaptácia vykazuje znaky pravdepodobnosti pozitívnej zmeny vo vzťahu k resocializácii. V opačnom prípade by bolo namieste uložiť trest v prísnejšej výmere.

Ohľadom zaradenia obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia boli úvahy prvostupňového súdu v napadnutom rozsudku v súlade so zákonom a vecne správne - obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (v roku 2008).

K uloženému ochrannému opatreniu (ochrannému protialkoholickému liečeniu ústavnou formou) odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Pri ukladaní ochranných opatrení vrátane ochranného liečenia sa podľa zákona súd neriadi zásadou úmernosti k spáchanému činu, ale potrebou ochrany spoločnosti, pričom prihliada aj na potrebu liečenia, výchovy alebo dovŕšenia nápravy páchatel'a alebo inej osoby.

Ochranné liečenie môže podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr.zák. súd uložiť aj v prípade, že páchatel' spáchal trestný čin pod vplyvom návykovej látky alebo v súvislosti s jej užívaním.

Ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu. V ostatných prípadoch sa ochranné liečenie vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak.

V prejednávanvej veci boli vykonané dva znalecké posudky z odvetvia psychiatrie, prvý dňa 19.2.2015 MUDr. Klaudiou Stanislavovou a druhý dňa 23.3.2015 ohľadom vyšetrenia duševného stavu obžalovaného MUDr. Ivanom André, PhD. a MUDr. Ľubomírou Izákovou, PhD.

Závery oboch znaleckých posudkov jednoznačne konštatujú u obžalovaného syndróm závislosti od alkoholu s tým, že v čase spáchania skutku alkohol determinoval konanie obžalovaného a došlo k uvoľneniu pudových determinant nad vyššie postavenými socializovanými postojmi a k hrubému heteroagresívnemu konaniu (znalecký posudok zo dňa 19.2.2015) resp. obžalovaný bol v stave ťažšej alkoholovej opojenosti jednoduchého charakteru (znalecký posudok zo dňa 23.3.2015).

Znalkyňa MUDr. Stanislavová navrhla, aby obžalovaný absolvoval ochranné liečenie protialkoholické ambulantnou formou (počas výkonu trestu odňatia slobody v prípade odsúdenia), ktoré mal obžalovaný uložené trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/23/2014 zo dňa 27.2.2014, právoplatným dňa 20.3.2014, na ktoré obžalovaný nastúpil dňa 11.8.2014 s poslednou kontrolou

dňa 10.9.2014 a ktoré neukončil, pričom podľa zdravotnej dokumentácie obžalovaný počas liečby abstinenciu nedodržiaval.

Znalci na základe vyšetrenia duševného stavu obžalovaného uviedli, že pobyt obžalovaného na slobode by mohol byť pri pokračovaní jeho spôsobu života spojeného s nekontrolovaným konzumom alkoholu nebezpečný pre spoločnosť a navrhli uloženie ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou, keďže ambulantná forma takého liečenia v roku 2014 nespĺnila svoj účel.

Odvolací súd k tomu uvádza, že z vykonaných dôkazov vyplýva, že k spáchaniu trestného činu v prejednávanej veci došlo pod vplyvom alkoholu a v súvislosti s jeho užívaním obžalovaným. U obžalovaného bol zistený syndróm závislosti od alkoholu, pričom predtým nariadené ochranné liečenie ambulantnou formou zjavne nespĺnilo svoj účel, keďže obžalovaný nedodržiaval abstinenciu počas výkonu ochranného liečenia a aj v dôsledku požívania alkoholu spôsobil smrť inej osoby. Takže je jednoznačne preukázané, že za účelom ochrany spoločnosti treba ochranné liečenie vykonať u obžalovaného prísnejšou, ústavnou formou, a preto odvolací súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou, keďže napadnutý rozsudok zrušil aj vo výroku o ochrannom opatrení z dôvodu, že prvostupňový súd neuviedol vo výroku aj príslušné ustanovenie Trestného zákona, podľa ktorého sa určuje spôsob výkonu ochranného liečenia (hoci prvostupňový súd ochranné liečenie vecne uložil správne).

K dôvodom odvolania obžalovaného, ktoré boli vyhodnotené ako neopodstatnené, odvolací súd uvádza, že

- zo zápisnice o hlavnom pojednávaní vyplýva, že znalecké posudky z odvetvie psychiatrie boli na hlavnom pojednávaní so súhlasom prokurátora a obžalovaného oboznámené a pokiaľ mal obhajca za to, že tomu tak nebolo, mal možnosť sa uvedených skutočností domáhať priamo na hlavnom pojednávaní,
- skutočnosť, že znalci, ktorí vyšetrovali duševný stav obžalovaného, prevzali z iného znaleckého posudku časť týkajúcu sa výpisu zo spisu, neznamená, že si nenaštudovali spis a posudok nepodali osobne, ako to uvádza obhajoba a pokiaľ mala obhajoba námietky k podanému znaleckému posudku, nebol dôvod, aby obžalovaný súhlasil s jeho čítaním na hlavnom pojednávaní a obhajoba mala možnosť žiadať osobný výsluch znalcov na hlavnom pojednávaní,
- s uloženou formou ochranného liečenia nemá skutočnosť, že obžalovaný bude vykonávať nepodmienečný trest odňatia slobody a bude v stave abstinencie priamy súvis, keďže aj podľa už vyššie citovaného ustanovenia § 74 ods. 1 Tr.zák. platí, že ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu; teda z uvedeného je zrejmé, že zákon predpokladá, že ochranné liečenie sa vykonáva počas výkonu trestu odňatia slobody bez ohľadu na to, aká výmera trestu bola uložená a bez ohľadu na formu uloženia ochranného liečenia.

Na základe vyššie uvedených skutočností zhrnutím odvolací súd na záver uvádza, že

- v bode I. na základe podaného odvolania prokurátora zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vo výroku o ochrannom opatrení podľa § 321 ods. 1 písm. d) a e) Tr.por. (keďže napadnutým rozsudkom bolo porušené ustanovenie Trestného zákona a uložený trest bol neprímeraný) a obžalovanému jednak sprísnil uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na výmeru 6 rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia pri doplnení ustanovenia § 38 ods. 5 Tr.zák. do výroku o treste, jednak obžalovanému uložil ochranné protialkoholické liečenie, ktoré sa vykoná ústavnou formou,
- v bode II. podané odvolanie obžalovaného ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný opravný prostriedok.